

MOLITEV OB 60. SVETOVNEM DNEVU POKLICEV

Dobri Oče,
Ti si nam dal življenje.
Stvarstvo, čas, zgodovina govori o tebi,
o tvoji ljubezni in o tvojem občutju do nas.

Tebe, ki si nas poklical
že v materinem naročju,
in si v nas vsejal izredne želje
po sreči in polnosti, prosimo:
pošlji svojega Duha,
da bi razsvetlil
naša srca,
da bi lahko spoznali in ovrednotili
vse dobro, s čimer si obdaril naše življenje.

Dopusti, da nas prevzame
tvoja luč, da bi iz tvoje Cerkve
odsevali odtenki tvoje lepote,
in bi tako vsak izmed nas,
s tem da bi se odzval svojemu klicu,
sodeloval pri čudovitem in raznolikem
delu, ki ga želiš
izvršiti v zgodovini.

Prosimo Te v imenu Jezusa Kristusa,
tvojega Sina.
Amen

centrodiocesanovocazioni.trieste
sledite nam na Facebooku

Centro Diocesano Vocazioni - Salita Muggia Vecchia, 53 34015 Milje(Ts)
040.271164 - 328.9359991 | cdv.trieste@gmail.com
pisarna odprta vsak dan četrtek in petek od 9.00 do 11.00

Koledar Marec 2023

19. marec
sv. Jožef
ženin Device Marije

25. marec ob 15. uri
posvečenje škofa
Enrica Trevisija,
imenovanega za škofa
Tržaške škofije,
v stolnici v Cremoni

**„Bog je oče,
še bolj pa mati“**
(sveti Janez Pavel I.)

Nevidni Samostan

Marec 2023

Naj se naša molitev širi in nadaljuje
po cerkvah, v skupnostih,
v družinah, v srcih vernikov,
kot v nevidnem samostanu,
od koder se h Gospodu
dviga večni klic.

(sv. Janez Pavel II.
6.1.1979)

Čudoviti polieder

To je pobuda **tržaškega škofijskega** središča za poklice,
ki ima svoj sedež v Domu duhovnosti „Il Sicomoro“
Salita Muggia Vecchia, 53 - 34015 Milje (Ts)

Uvod v molitev

Božja Beseda

SVETNIKI REDOVNIKI!

Avgusta 1978, po smrti Pavla VI., je kardinal Albino Luciani, beneški patriarh, prišel v Rim na priprave konklava. Med sv. mašo se je neprenehoma obračal na vernike s prošnjo, naj molijo k Materi božji za izvolitev bodočega Papeža. Patriarh pa ni niti najmanj mislil nase. Božja Previdnost pa je ravnala drugače.

Albino Luciani, rojen 17. oktobra 1912 v Canale d'Agordo, je svoje otroštvo preživel med dolinami in gorami rojstne vasi, v trpljenju prve svetovne vojne in v revščini kmečke družine. Ko je bil star 10 let, je v sebi začutil klic po duhovništvu, kot pridigar brat kapucin. Leta 1935 je prejel mašniško posvečenje in bil poslan kot kaplan v Agordo. Po imenovanju za prorektorja semenišča v Bellunu in po posvečenju za škofa ga je leta 1969 Pavel VI. imenoval za beneškega patriarha.

Leta 1978 je bil Luciani izvoljen za Petrovega naslednika in je prvič v zgodovini papežev prevzel dvojno ime. „Imenoval se bom Janez Pavel“, je izjavil, „Naj bo jasno: nimam srčne modrosti papeža Janeza, niti priprave in kulture papeža Pavla, pa vendar sem na njunem mestu, moram se zato truditi, da bom služil Cerkvi. Upam, da mi boste pomagali s svojimi molitvami.“

Z nekolikšno zaskrbljenostjo je bilo pričakovati njegove splošne avdience, v kolikor je imel izredno sposobnost, da je s preprostostjo govoril o najpomembnejših verskih resnicah, kot da bi ponižnim delil kruh Evangelija. To je bila vedno njegova želja, njegov načrt, določena pastoralna izbira. Toda v noči 28. septembra 1978 je doživel zastoj srca in nenadoma umrl.

Iz evangelija po Marku

(Mr 8,1-9)

Tiste dni je bilo spet veliko ljudi pri njem in niso imeli kaj jesti. Poklical je k sebi učence in jim rekel: »Smili se mi množica, ker že tri dni vztrajajo pri meni in nimajo kaj jesti. Če jih lačne pošljem domov, bodo na poti omagali, kajti nekaj jih je prišlo od daleč. «Njegovi učenci so mu odgovorili: »Od kod bi jih mogel kdo s kruhom nasititi tukaj v puščavi?« Vprašal jih je: »Koliko hlebov imate?« Dejali so: »Sedem.« Tedaj je naročil, naj množica sede po tleh.

Vzel je sedem hlebov, se zahvalil, jih razlomil in dajal učencem, da bi jih delili; in razdelili so jih med množico. Imeli so tudi nekaj ribic. Blagoslovil jih je in velel, naj ponudijo tudi te. Jedli so in se nasitili. Nato so pobrali sedem košev koščkov, ki so ostali; ljudi pa je bilo okoli štiri tisoč. In odpustil jih je.

Da bi v polnosti zaživel v današnjem času...

Jezusovo usmiljenje do ljudi je vredno občudovanja, saj On skrbi za vsakega in ne želi, da bi se lačni vračali domov, saj bi se tako ne izpolnilo Njegovo sporočilo o odrešenju. On je prišel, da bi človeštvo nahranil s pravim kruhom, s pravo hrano, ki ne prinaša razočaranja in ki jo lahko daje samo On, ki ima to moč, da to naredi. On namreč nam zagotavlja svojo bližino v tem postnem času in v vsakem trenutku pomanjkanja in težav, saj On dobro ve,

„da človek ne živi samo od kruha.“ Da lahko izpolni čudež, pa Jezus prosi učence, naj po svojih močeh sodelujejo. Tudi nas prosi za sodelovanje in to kljub našim omejitvam in naši krhkosti. Zato je nujno, da smo z Njim združeni v svoji notranjosti, kajti On želi dati samega sebe in ostati med nami kot luč, ki razsvetljuje našo pot.

Klici in priprošnje (redovnice benediktinke)

Da bi Cerkev, kljub negotovostim današnjega časa, postala kraj srečanja z Jezusom in privabila k sebi in Vstalemu Kristusu srca mnogih, predvsem pa mladih.

Da bi človek našega časa, ki hrepeni po resnici in ljubezni, bil pripravljen sprejeti živo vodo Jezusa in spoznati Njegov klic „daj mi piti“ v obrazu vsakega brata in sestre.

Za vse oznanjevalce Evangelija, da bi z veseljem delovali v Gospodovem vinogradu in se zavedali, da so nevredni služabniki, ki skrbijo za rast Kraljestva.

Da bi Gospod poslal številne delavce na svojo žetev, ki polagoma že dozoreva.

Za vse trpeče in bolne na duhu in telesu, da bi v onemoglosti in mučeništvu na lastni poti srečali Kristusa, ki je premagal greh in smrt, in bi tako dosegli razsvetljenje, odrešenje in ozdravljenje.

Da bi vera v Vstajenje spremljala v postnem času našo pot k Veliki noči, da bi strah pred smrtjo ne zaustavil naših korakov, usmerjenih k Njemu, ki je vstajenje in življenje.